

Danske serier med vokseværk

Danske tv-serier er i høj kurs, og efteråret bugner af premierer. Det gi'r job, men både DR og TV2 skal passe på ikke at spille for sikkert, for konkurrencen spidser til.

Jeg skal lede, ikke styre

Vi står ikke over for en klassisk akademisering af skuespilleruddannelserne. Det kunstneriske vil stadig være i højsædet, beroliger rektor for Den danske Scene-kunstscole.

Jeg er en cirkushest

Portræt. Lane Lind ville slet ikke være skuespiller, men kan snart fejre sit 50 års jubilæum. Mød skuespillerinden, som gør comeback efter 10 hårde år.

#04 2015

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

Thumbs up fra Spielberg

International karriere,
hårdt arbejde
og tilfældighed

Sikkerhed på generalforsamlingen

Kom nu godt hjem!

SEKRETARIAT FOR DANSK SKUESPILLERFORBUND OG FILMEX

SCENELIV udgives af Dansk Skuespillerforbund

og udkommer 8 gange årligt.
Oplag: 2.700 eks. - Abonnement: 425 kr. årligt

MAGASINET SCENELIV

Dansk Skuespillerforbund,
Tagensvej 85, 3. sal
2200 København N
Telefon: 33 24 22 00
Fax: 33 24 81 59
Mandag-fredag 9-12 og 13-15.
dsf@skuespillerforbundet.dk
www.skuespillerforbundet.dk

Artikler, læserbreve og lign. sendes til:
ck@skuespillerforbundet.dk
Redaktion: Charlotte Kiberg (redaktør),
Katja Holm (ansvarshavende).

Annoncer sendes til: Jette Rydder
jr@skuespillerforbundet.dk.
(Debatindlæg, anmeldelser, mindeord osv. må
maks. fylde 2800 anslag inkl. mellemrum.)

Tryk: KLS Grafisk Hus.
Design: ad-man.dk.

ANNONCEPRISER OG FORMATER (b x h)

Helside annonce (170 x 270) 9.000 kr.
Bagsiden (190 x 260 + beskæring) 9.000 kr.
2/3 side annonce (170 x 192) 6.500 kr.
1/2 side annonce (170 x 133) 5.000 kr.
1/3 side annonce - horisontal (170 x 60) 2.500 kr.
1/3 side annonce - vertikal (54 x 270) 3.500 kr.
Visitkort-annonce (83 x 58) 700 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)
Medlemsannoncer (83 x 58) 350 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)

Annoncemateriale skal afleveres i pdf-format.
Alle priser tillægges moms.
Særlige annonceønsker:
Kontakt Jette Rydder - tlf. 33 24 22 00

DSF'S BESTYRELSE

Katja Holm (formand), Nastja Arcel, Daniel
Bevensee, Kristine M. Brendstrup, Adam Brix,
Christian Damsgaard, Frank Gundersen, Thomas
Præstegaard, Rebekka Lund, Ulla Ricklander,
Magnus Bruun, Anne Voigt Christiansen,
Søren Bang Jensen, Johanne Nørregård-Nielsen,
Benjamin Boe Rasmussen, Andreas Jebro (sup-
pleant), Peder Holm Johansen (suppleant)

DSF'S SEKRETARIAT

Formand: Katja Holm
Sekretariatschef: Anna-Katrine Olsen
Vicesekretariatschef: Kim Hansen
Kommunikationschef: Charlotte Kiberg
Chefjurist: Maj Hagstrøm
Juridiske konsulenter: Magnus Homann Poulsen,
Jørgen Byrdal Kloch Larsen, Morten Visby og
Berit Lassen (orlov)
Socialkonsulent: Nanna Møller
Sekretær: Hanne Årlund
Kursussekretær: Karin Iwersen
Sekretær for formand og sekretariatschef:
Tine Fangel
Regnskabschef og Filmex: Heidi Holm Madsen
Webmaster og Filmex: Jette Rydder
Håndbog og Filmex: Kristine Staffeldt
IT- manager og Filmex: Sengül Kaya-Mortensen
Projektmedarbejder: Kasper Grande
Omstilling: Bente Wittenborg

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 10. AUGUST

DET ER NU, DU SKAL TJEKKE DINE **KONTAKTOPLYSNINGER**

Først i august trækker vi oplysningerne til den trykte medlemsliste, som udsendes sammen med Sceneliv i oktober.

Derfor er det vigtigt, at du **senest 1. august** sikrer dig, at det er de rigtige oplysninger, vi har. Det gør du ved at gå ind og tjekke og eventuelt rette dine kontaktoplysninger i Skuespillerhåndbogen.

Tjek også, at du ikke er kommet til at skjule dine kontaktoplysninger i den trykte medlemsliste, hvis du gerne vil stå der. Under "Min profil" i Skuespillerhåndbogen er der i højre spalte mulighed for at skjule oplysningerne i både den trykte og den elektroniske medlemsliste. Vær opmærksom på, at hvis du sætter flueben, skjuler du oplysningerne.

AUTEUR MODUL I

VIL DU SKABE ET UNIKT VÆRK?

3 MD. UDVIKLINGSFORLØB

**ODSHERRED
TEATERSKOLE
DEN DANSKE
SCENEKUNSTSKOLE**

INTERNATDATOER 2015

17.-20. SEP.
09.-11. OKT. og 26.-30. OKT.
19.-22. NOV.
04.-06. DEC. og 10.-13. DEC.

Pris: 4.500,- inkl. eget værelse og
fuld forplejning.

Ansøgning 01. juli 2015
se mere på www.kvu.dk

Foto: Carolina Romare

Foto: Morten Fauerby

Foto: Henning Hjorth

Foto: Henning Hjorth

#04 2015

DANSKE SERIER HAR VOKSEVÆRK 4

Efteråret og hele næste år bugner af premierer på tv-serier fra DR og TV2. Men filmredaktør advarer mod manglen på mod og nytænkning: "Kig op, før mageligheden og nye tv-tider sætter ind med en glidende tackling."

JEG SKAL LEDE, IKKE STYRE 7

"Den kommende udvikling er ikke en akademisering i klassisk akademisk forstand," siger Mads Thygesen, der som ny rektor for Den Danske Scenekunstskole skal udstikke rammerne for de nye bachelor- og kandidatuddannelser.

SKUESPILLERINDER BØR BEHANDLES MED AGTELSE OG OMHU 9

"Hvert øieblik maa man, for ikke, i sin Negligé, af sees af de paa Gangen forbigaaende, springe til siden." Det kgl. Teaters skuespillerinder døjede ikke alene med elendige garderobe-forhold i 1833. Værst var de mandlige kollegers beluring.

THUMBS UP FRA SPIELBERG 10

At gøre international karriere kræver hårdt arbejde, tålmodighed, ydmyghed og viljen til at spise sin Cæsarsalat alene. Og så kan det hele alligevel føles lidt tilfældigt. David Dencik, Mia Jexen og Birgitte Hjort Sørensen har fået hul igennem.

JEG ER EN CIRKUSHEST 14

"Jeg klarede det. Men undervejs har jeg mange gange tænkt, at det gjorde jeg ikke," siger Lane Lind, der slet ikke ville være skuespiller, men snart har 50 års jubilæum. 'Panduro-pigen', der blev rektor og overlevede 10 meget hårde år.

SOLIDARITET OG SIKKERHED 18

Sikkerhed og solidaritet prægede dagsordenen på DSFs generalforsamling i år. Den folkekære trubadur og humorist Niels Hausgaard løb med Skuespillerforbundets Kulturpris 2015.

FORSIDEFOTO: Bodil Jørgensen fotograferet af Henning Hjorth.

TV 2 er blevet en stærkere konkurrent til DR, når det gælder tv-serier, og samtidig er udenlandske spillere som Netflix så småt begyndt at blande sig. Filmredaktør glæder sig over konkurrencen, men advarer også om, at DR og TV2 uden nyskabelse risikerer at blive væltet af en brutal og glidende tackling.

Danske tv-serier med vokseværk

Af Jacob Wendt Jensen

Der er ikke den plet på jordkloden, hvor danske tv-serier ikke er i høj kurs. Vi har en fjerdeplads på verdensplan, når det gælder tv-serier. I mangfoldighed og output er det naturligvis umuligt at bide skeer med hverken USA, England eller Israel, hvor man er blevet meget mere innovative de senere år. Men så står Danmark der også. Måske nok lige uden for medaljerækken, men foran store lande som Frankrig og Tyskland, der virker sene til at komme i omdrejninger i den nye, vilde og kreative verdensudvikling af tv-serier.

Efteråret og hele næste år bugner af premierer på tv-serier fra DR og TV 2, men hvad kan vi forvente os af indholdet? Mon nyskabelserne følger med? Filmredaktør på Soundvenue, Jacob Ludvigsen, vurderer:

"Vi har i et stykke tid gået og håbet på mere diversitet i det danske landskab af tv-serier. Genremæssigt har DR ikke været voldsomt modige. Udefra set ligner det på det seneste, at de har spillet halvsikkert med en overvægt af kriminaldramaer. Og så lider DR også af, at man gerne vil være den her samlende kanal med X-faktor-udsendelser og fodboldlandslampe, og når man på den måde satser bredt – også på området for tv-serier – kan det knibe med nyskabelserne. Modellen med to store søndagsserier hvert år har sejret sig selv ihjel, hvis man spejder efter nybrydende eksperimenter og anderledes genrer."

Spiller for sikkert

Filmredaktøren anbefaler, at både DR og TV2 kigger op, før mageligheden og de nye tv-tider sætter ind med en glidende

tackling, der er så brutal, at de danske tv-stationer får svært ved at rejse sig igen.

"Folk i dag ser ikke tv-serier eller tv i det hele taget som for fem år siden. Flow tv er på vej til at dø. Vi vil se vores tv-serier, når vi har lyst," siger Jacob Ludvigsen.

I takt med at flere og flere danskere taler flydende engelsk, bliver der mere og mere at vælge imellem ved at kigge mod udlandet. Når der er så meget godt at vælge derude, giver det ekstra konkurrence til de danske tv-serier. På en måde er det et interessant paradoks, at de i England og USA – godt nok ofte på mindre tv-stationer – ser de danske tv-serier, mens mange herhjemme er mest vilde med det nyeste nye fra USA og England.

Jeg forventer, at konkurrencen spidser til her i 2015 og 2016. Det er først nu, TV2 er ved at have en produktion af serier så massiv, at man med rimelighed kan vurdere deres samlede indsats," siger Jacob Ludvigsen og fortsætter:

"Men det har været interessant at se 'Lillemand' med Jonatan Spang på TV2 Zulu, ligesom DR har afvejet søndags-

Nikolaj Lie Kaas i 'Bedraget'. Foto: Christian Geisnæs.

Louise Mieritz og Ditte Hansen i 'Ditte og Louise' som havde premiere 5. juni på DR1. Foto: Manuel Alberto Claro.

serieformularen med 'Bankerot' og i juni kommer med endnu en komedie i halvtimesformatet, 'Ditte & Louise'. Det er måske de første tegn på, at både DR og TV2 er ved at dreje deres objektiv en smule, så de ikke kun sigter bredt, men også prøver at slå stærkere igennem i nichen."

Vi skal passe på vores særkende

Piv Bernth, Dramachef på DR, mener stadig, at DR er foran.

"Vi skildrer mennesker og plots med stor variation og med dybder og nuancer, som de færreste tillader sig at have mod til eller giver sig tid til. Vi skal fortsat være modige i vores valg af temaer og historier, samtidig med at vi skal udvikle den måde, vi fortæller historierne på både visuelt og formmæssigt. Vi er gode til at værne om den kreative proces, og derfor kan vi udvikle serier med plots og fortællinger, som giver seerne noget at reflektere over. Det er vores fornemste opgave at spejle noget i danskernes liv, som også giver mening for andre folkeslag," siger Piv Bernth, og fortsætter:

"Det er vigtigt, at de danske forfattere og produktionsselskaber – inklusive DR og TV2 – fastholder det danske og nordiske præg. I et marked, der er ved eksplodere af både gode og dårlige tv-serier, holder vi ikke på det internationale marked, hvis vi begynder at lave det samme, alle andre laver og sandsynligvis er bedre til. Hvis pengene begynder at styre på grund af international indblanding, gør det levetiden kort for det danske og det særlige, vi kan."

Momentum med muligheder

Hos TV2 ser fiktionschef Katrine Vogelsang optimistisk på de næste fem år:

"Vi har i år mere end fordoblet antallet af tv-serier, og det har i sig selv givet et løft til branchen. Dertil prøver vi at finde nogle billigere produktionsformer, så vi kan holde dette års niveau eller eventuelt øge det. For at øge volumen endnu mere arbejder vi på at skaffe ekstern finansiering fra co-producenter og investorer. Vi har verdens bevågenhed lige nu, og jeg ynder at sammenligne det med Dogme-filmene for 20 år siden. De skabte et fantastisk moment for dansk film, som de danske producenter og Det Danske Filminstitut formåede at udnytte maksimalt. Det bliver spændende at se, hvor dygtige vi er som branche til at udnytte det, så vi kan holde de danske tv-serier i verdensklassen," siger fiktionschefen. Hun forventer, at der de kommende år vil blive produceret mere dansk tv-serie-dramatik, end nogensinde.

"Her på TV2 har vi mange gode serier i udvikling i en bred variant af formater. Vi holder fast i vores store serier, men derudover kigger vi meget på et kortere og billigere format på en halv time. Både som miniserie til familien og som føljeton for et voksent publikum. Vi satser også på de mere filmiske mini-serier, som vi i øjeblikket udvikler på, og så er TV2's første dansksvenske co-produktion også i skrivefasen, ligesom TV2 Charlie har en ny fiktionsserie i udvikling. Dertil kommer streaming-tjenesterne som Netflix, der også er interesserede i dansk tv-serie-fiktion. Hvis bare halvdelen af alle initiativerne kommer i mål, bliver det fem år med virkelig meget dansk fiktion."

Lise Baastrup i 'Hjørdis'. Foto: Henrik Osten.

Cecilie Stenspil, Anne Louise Hassing og Peter Hesse Overgaard i 'Badehotellet'. Foto: Mike Kollöffel.

Flere serier gi'r flere job

Med flere nye danske tv-serier, vil der målt i antal være flere roller til danske skuespillere. Måske også til de ukendte.

Af Jacob Wendt Jensen

Sofia Helin i sæson 3 af 'Broen'. Foto: Carolina Romare.

"Der har været en del kritik af, at man i dansk film gang på gang vælger de samme skuespillere, men pludselig kom der et uventet gennembrud til de kvindelige hovedroller i serier som 'Forbrydelsen' og 'Borgen'. Så langt så godt. Samtidig vil jeg dog sige, at jeg ikke synes, der har været særlig mange af det, jeg vil kalde tv-serie 'break-outs', hvor man kan henføre en skuespillers gennembrud til en specifik tv-serie. Det er bemærkelsesværdigt. Marie Bach Hansen fik sit gennembrud i 'Arvingerne', men skuespillere som Carsten Bjørnlund og Mikkel Boe Følsgaard fra samme serie var rimeligt kendte i forvejen. Man har langt hen ad vejen være lige lovligt konservative i valget af skuespillere", siger filmredaktør på Soundvenue Jacob Ludvigsen.

Han peger også på paradokset i, at den udskældte '1864', er den serie, hvor man har brugt flest nye unge skuespillere. For eksempel Jakob Oftebro, Jens Sætter-Lassen, Marie Tourell Søderberg og Sarah-Sofie Boussnina, for blot at nævne nogle af de mange.

"Man kan stadig ikke sige, at tv-serierne er frontløbere udi kunsten at spotte nye talenter. Man har brug for de sikre kort, så det er stadig først og fremmest i spillefilmene, at man bryder bredt igennem som skuespiller," siger Jacob Ludvigsen, der til

Thomas Bo Larsen og Thomas Hwan i 'Bedraget'. Foto: Christian Geisnæs.

gængæld ser lys i mørket for de etablerede navne:

"At udlandet kigger med på vores tv-serier åbner visse perspektiver. En skuespiller som Birgitte Hjorth Sørensen er med i Martin Scorseses kommende HBO-serie og Lars Mikkelsen blev bemærket gennem hans medvirken i første sæson af 'Forbrydelsen'. De skuespillere, der slår igennem i udlandet, bliver opdaget i tv-serierne og ikke så meget i vores film. Og så er det interessant at se, at der bliver co-produceret flere og flere tv-serier i Europa, og hvis man som skuespiller kommer med i en tvæureuropæisk tv-serie, kan det muligvis føre til roller i andre europæiske lande," konkluderer filmredaktøren.

Fiktionschef Katrine Vogelsang fra TV2 tror også, at nye talenter får flere muligheder.

"Når mængden af fiktion øges, sker der to ting. Den ene er, at vi som tv-station bliver mere modige, når det hele ikke afhænger af én serie. Derfor kigger vi bredere på fx cast og er ikke så tøvende, når der skal prøves nye skuespillere af. Den anden ting er, at der er så mange tv-serier i gang, at det kan være svært at få den stjerne, man lige går og drømmer om. Og det giver morgendagens stjerner momentum. Derfor tror jeg, at vi vil se flere nye ansigter, og at vi samtidig vil se nogle af de meget benyttede skuespillere i andre roller, end dem de plejer at tilbudt."

TV-SERIER PÅ VEJ

DR

- Ditte og Louise, 5. juni 2015.
- Broen III, efterår 2015, på søndag aftener.
- Bedraget/Follow the Money, januar 2016 og igen i september 2016.

TV2

- Norskov, efterår 2015.
- Badehotellet sæson 3, 2016.
- Dicte, sæson 3, 2016

JEG SKAL LEDE – IKKE STYRE

Mads Thygesen er ny rektor for Den Danske Scenekunstskole, der er administrativ paraply for fem uddannelsesinstitutioner over hele landet. Han er manden, der blandt andet skal udstikke rammerne for de kommende bachelor- og kandidatuddannelser. "Skuespillerne får flere muligheder," fastslår han.

Af Jacob Wendt Jensen

Rektor Mads Thygesen har godt nok hørt om primadonnaledelse, når det gælder om at være chef for medarbejdere med et kunstnerisk orienteret gemyt. Men han ser det ikke som den røde tråd i hans egen ledelsesstil.

"I teaterverdenen er man vant til en autoritær ledelsesstil, hvor instruktører og teaterledere skærer igennem, men der er jeg af en lidt anden støbning. Jeg vil lede og ikke styre. Når jeg har topbegravede medarbejdere, vil det være dumt ikke at lytte til dem. Når fakta er samlet ind, bliver det til gengæld min opgave at træffe nogle vanskelige beslutninger, for der er mange paradokser, når det gælder skuespillerskolerne. Et af dem er, hvordan man skal lave to nye uddannelser – en bachelor og en kandidatgrad – for den samme pris, som den eksisterende fire-årige uddannelse. Jeg er parat til at tage paradokserne på mig og skabe nogle rammer, som de kan være i," siger Mads Thygesen.

Han har de første måneder i det nye job fundet ud af, hvor kompliceret uddannelsen som skuespiller er.

"Vi har 13 forskellige uddannelser, og hver gang jeg kommer ind og overværer undervisningstimer, får jeg nye perspektiver på det hele. At se viljen til at lære og energien hos underviserne er så motiverende, at jeg bagefter tænker, at så kan jeg godt klare lidt flere politiske bekendtgørelser, når jeg ved, at der er noget på spil. Det er svært at være deprimeret i mit job, fordi man hele tiden skifter perspektiv, så der er ikke tid til at dvæle ved fejltagelserne."

Den nye rektor har holdt lysspot, undervist og været med til de administrative opgaver i teater- og performancemiljøet i Aarhus siden starten af 1990'erne. Der er ikke den opgave, han ikke har prøvet. Han har en Ph.d.-grad i Dramaturgi og har fra 2010 til begyndelsen af i år været leder af Dramatikeruddannelsen på Aarhus Teater.

To nye uddannelser på vej

Som rektor for Den Danske Scenekunstskole med kontor i København er Mads Thygesen chef for prorektorer i både Aarhus, Odense og København – og Det Danske Musicalakademi i Fredericia og Odsherred Efter/Videreuddannelsescenter samt alle medarbejdere og studerende de pågældende steder.

"Vi har tre gode skuespilleruddannelser, der i stigende grad er begyndt at arbejde mere sammen. Til næste år har vi nogle af de første projekter, hvor man decideret arbejder sammen på kryds og tværs af de tre skoler. Også med manuskriptforfattere og instruktører."

Fra sommeren næste år får de skuespillerstuderende tilbudt en tre-årig bachelor i skuespil og muligheden for at gå videre i

to år på en kandidatoverbygning. Det forberedende arbejde til de nye uddannelser er godt i gang og i øjeblikket er man ved minutløst at kortlægge, hvad der foregår på de enkelte skoler, så man kan vurdere, hvad de nye uddannelser skal indeholde.

"Både bachelor- og kandidatuddannelsen skal bygge på de eksisterende uddannelser og samtidig skal de give mulighed for, at den enkelte studerende i højere grad kan specialisere sig indenfor de områder, de finder interessante i forhold til deres egen kunstneriske praksis. Og så skal bredden styrkes. På den ene side skal bacheloruddannelsen være færdiggørende, så man kan arbejde som skuespiller umiddelbart bagefter, men den skal også være forberedende til kandidatniveau, så det er muligt at specialisere sig i for eksempel at undervise, skrive manuskripter eller andet i et bredt spænd af de faglige retninger, som vi forventer at udbyde," siger Mads Thygesen.

Det kunstneriske i højsædet

De første bachelorer bliver færdige i sommeren 2019 og de første kandidater i 2021, og det er meningen der skal udbydes kandidatuddannelser på alle tre skuespillerskoler.

"Jeg kan ikke forestille mig, at det ville give faglig mening, hvis ikke man kunne det. Nyudvikling på de enkelte institutioner vil i fremtiden ligge på kandidatdelen og den kan man ikke fratage de enkelte uddannelsessteder. Spørgsmålet bliver så, om vi udbyder en hel samlet kandidatuddannelse eller forskellige moduler – men det er vi ikke kommet til endnu. Udfordringen ligger i, at vi har nogle ekstremt dygtige studerende, og de vil være optagede af at komme ud og arbejde på teatrene, så udfordringen ligger i at gøre kandidatuddannelsen attraktiv nok til dem, så de vil læse videre hos os," siger Mads Thygesen.

En bacheloruddannelse i skuespil giver nemlig også adgang til at læse videre andre steder i både ind- og udland.

"De studerende får et papir, der ikke alene gør dem til skuespillere, men som samtidig giver flere muligheder for efteruddannelse end før i tiden. Det bliver en form for yderligere forsikring af vores studerende i forhold til bredde i uddannelsen og videre muligheder," siger rektoren.

På skuespilleruddannelserne vil man udbyde en såkaldt kunstnerisk bachelor, så der er ikke tale om hverken en akademisk bacheloruddannelse eller en professionsbachelor. Det kunstneriske vil stadig være i højsædet.

"Det er vigtigt for mig overfor medlemmerne af Skuespillerforbundet at understrege, at den kommende udvikling ikke er en akademisering i klassisk akademisk forstand, men at vi stadig er en kunstnerisk uddannelse. Vi har nogle ekstremt gode 4-årige uddannelser, som vi nu skal tænke som 3-årige plus en kandidatuddannelse. Vi vil derfor fokusere på alle de ting, der fungerer godt på uddannelserne nu og bruge det som fundament til en bachelor. Nogle af de mere specialiserede dele af uddannelsen kan så løftes op på kandidatdelen og udbygges. Vi skal i den proces sørge for at huske, at de studerendes tætpakkede skema ikke bliver endnu mere komprimeret," siger Mads Thygesen.

Det bedste fra alle uddannelser

Hvor meget vil de nye uddannelser koncentrere sig om den kunstneriske proces, og hvor meget vil man sigte mod at levere talent til branchen?

"Det klassiske spørgsmål er jo, om vi uddanner til branchen, eller om vi er en kunstuddannelse, som skal være så innovativ, at vi sætter en dagsorden for branchen. Her er det vigtigt at finde en god balance. Mine studerende fortæller mig, at de nærmest fra første dag via deres undervisere fra branchen føler, at de er under bedømmelse i forhold til færdigheder. Det skaber det problem, at de føler sig under konstant evaluering, og det kunstneriske frirum risikerer dermed at blive begrænset. Man kunne også indvende, at meget af vores undervisning er bygget op efter en produktionslogik fra teatrets verden og endda en bestemt størrelse og type af teater. Det giver god mening i forhold til et gennemsnitsteater, men i dag er scenekunsten en mere mangfoldig størrelse. Derfor er vi meget opmærksomme på, hvordan vi kan differentiere på det område. Vi skal huske, at vi er en kunstuddannelse og at vi skal forblive det."

Hvordan vil du sætte dit præg på indholdet af uddannelserne?

"Skuespilleruddannelserne har været præget af forskellige rektorer gennem tiderne, så profilerne har skiftet lidt. Frem over er vi nødt til at tænke mere i et helhedsperspektiv. Har vi for meget eller for lidt af noget i henholdsvis København, Aarhus og Odense? Med akkrediteringen af uddannelsen er vi nødt til at tænke i nogle strukturer, der ikke er så personafhængige. Planerne skal kunne udføres af den enkelte underviser og uddannelsesleder, men kvaliteten skal også være så rodfæstet, at hvis en person bliver skiftet ud, så er rammen stadig til stede. Vi finder det bedste fra de enkelte uddannelser og tager med videre. Vi står i en historisk situation. I stedet for at skuespilleruddannelserne er i konkurrence med hinanden, men samtidig i realiteten bruger mange af de samme værktøjer og undervisere, får de nu en ramme, hvor man kan gå sammen og diskutere, hvordan vi gør det bedst på alle uddannelserne. Vi skal dele viden på kryds og tværs af Odense, Aarhus og København. Underviserne får i den forbindelse mulighed for at tænke sig selv ind i nye sammenhænge".

Skuespillerinder bør behandles med Agtelse og Omhu

Honette fruentimmer, der døjer med kulde, træk og ikke mindst mandlige kollegers beluring. I anledning af 100 året for kvinders stemmeret bringer vi et brev fra Det Kongelige Teaters førerende skuespillerinder til teatrets bestyrelse. Kunstnerne beder om forbedrede garderobeforhold og påpeger mændenes urimeligt meget bedre forhold på teatret i 1833.

Allerede for flere år siden have vi undertegnede Skuespillerinder villet tage os den frihed at skrive til den høje Direction, for at gjøre opmærksom paa adskillige ubehageligheder, af hvilke vi og vore kunstsøstre dagligen lide, under hele Theatersaisonen og paa hvilke vi tør haabe, at Directionen vil raade bod, saasnart den har lært dem at kjende.

I særdeleshed ville vi omtale vore paaklædningskamre. Kan der tænkes noget mere uhyggeligt, noget mere forderveligt for helbredden end disse? Vi ville, for at holde os til eet af dem, hvilket lagt fra anses for at være det sletteste, beskrive nr.11, som er det, der hver Aften indrømmes de første skuespillerinder. I dette værelse er en stor Kakkellov paa den ene væg, og Døren ligefor: den tredje Væg udgør et Vindue og den fjerde en mørk Baggrund.

Den eneste, og endog høist indskrænkede Plads til Paaklædning i dette Værelse, er den imellem Døren og Kakkellovnen. Ved at sidde med den ene Side op ad en brændende Kakkellov og med den anden i den frygteligeste Træk fra den til gangen vendende Dør, er det umuligt at undgaae Forkjølelse og andre Sygdomme, hvilke ikke blot ere til vor egen, men til Theatrets Skade.

Paa samme tid som vi her maa gjøre toilette, benyttes værelset af fru Ryge, som boutik, hvorfra der uddeles Alt hvad Pyntekonerne behøve til deres arbejde, thi hun intet eget værelse har til at opbevare og uddele disse ting, saa benyttes dette dertil og en Følge heraf bliver, at Døren aldrig står stille men uophørlig lukkes op og i. Hvert øieblik maa man, for ikke, i sin Negligé, af sees af de paa Gangen forbigaaende, springe til siden, hvilket afbryder Toilettet og bevirker, at man har den største Møje med at blive færdig til rette Tid.

Hertil kommer, at Damernes og Herrernes Værelser støde umiddelbart til hinanden og ere blot adskilt ved en Bræddevæg, hvis betanddele slutte saa daarligt, at de paa flere steder ikke forhindre Lysstraalernes Gjennemgang, en omstændighed, som ere

bleven benyttet til at gjøre Aabningerne større, saa at vor første tidsspildende Forretning hver Aften er, at maate eftersee alle væggene, for at tilstoppe alle de Huller som enten forefindes eller ere anbragte deri. Directionen vil udentvivl blot behøve erfare dette, for at føle det Oprørende i at udsætte Honette Fruentimmer for ubehageligheder af denne natur.

Derimod har enhver af de første Skuespillere sit eget bestemte Værelse, hver gang han spiller, hvori han altsaa kan have staaende hvad han behøver til sin Paaklædning, i stedet for vi, som snart maa klæde os i et, snart et andet Værelse, ikke have noget gjemmede til de, til enhver aftens Toilette nødvendige Ting, men maa bære store Kurve med os, for deri at medbringe dem.

Ifølge vor Mening burde de nuværende Skuespillerinder endnu af en væsentlig Grund behandles med største Agtelse og Omhu; hvor accurate ere de nemlig ikke i Opfyldelsen af deres Pligter? Hvor godt lære de ikke deres Roller frem for de fleste af Herrerne? Hvor beredvillige er de ikke, frem for disse, til at vise Theatret Tjeneste ved alle pludselige forandringer af stykker? Men i stedet for at belønnes derfor, synes det snarere, som om den på Theatret gængse Talemaade var sand: Kun ved at gjøre sig Vanskeligheder og vise sig stridig, opnaar man erkjendelse for sin Virken. Kun saaledes kan man forklare, hvorfor Skuespillerinder er slettere gagerede end Skuespillerne, uagtet de maae anvende en betydelig Dweel af deres gage til deres Garderobe.

Hvad vi her have taget os den Frihed at anføre, er ikke det eneste, hvorover vi med grund kunne beklage os. Men for ikke at falde den høje Direction til besvær, have vi for denne Gang indskrænket os til at henlede dens Opmærksomhed paa det vigtige Punct: Vore Paalædningskamre.

Kjbhvn. 30. Mai 1833

H. Jørgensen J. L. Heiberg E. Heger S. Winsløw F. Larcher A. Wexschall B. Kragh

Thumbs up

fra
Spielberg

Drømmen om Hollywood. Engang var der langt derover. Nu virker afstanden kortere, men at få gang i en international karriere kræver stadig hårdt arbejde, tålmodighed, ydmyghed og viljen til at spise sin Cæsarsalat alene. Og så kan det hele alligevel godt føles lidt tilfældigt.

DAVID DENCİK ER 40 ÅR OG UDDANNET FRA TEATERHØGSKOLEN I STOCKHOLM I 2003. I 2005 SPILLEDE HAN ROLLEN SOM DEN TRANSKSEKUELLE VERONICA I PERNILLE FISCHER CHRISTENSENS EN SOAP, SOM HAN VANDT EN ROBERT FOR. DAVID DENCİK HAR SPILLET MED I ET HAV AF DANSKE, SVENSKES OG INTERNATIONALE PRODUKTIONER.

MIA JEXEN ER 31 ÅR OG UDDANNET SKUESPILLER FRA CLARENDON VED NEW COLLEGE, NOTTINGHAM I 2003. HERHJEMME HAR HUN BLANDT ANDET SPILLET MED I 2900 HAPPINESS OG KLASSEFESTEN. HUN HAVDE HOVEDROLLEN I DEN SLOVENSKE DUAL I 2013 OG HAR NU EN GENNEMGÅENDE ROLLE SOM POLITIASSISTENTEN INGRID I DEN ENGLSKESKE TV-SERIE FORTITUDE.

BIRGITTE HJORT SØRENSEN ER 33 ÅR OG UDDANNET FRA STATENS TEATERSKOLE I 2007. ROLLEN SOM JOURNALISTEN KATRINE FØNSMARK I BORGEN BLEV STARTSKUDET TIL EN INTERNATIONAL KARRIERE, DER TÆLLER ROLLER I BLANDT ANDET AUTOMATA OG GAME OF THRONES. TIL SOMMER TAGER HUN TIL NEW YORK FOR AT INDSPILLE EN TV-SERIE FOR HBO, PRODUCERET AF MICK JAGGER OG INSTRUERET AF MARTIN SCORSESE.

Af Søren Vejby

"Min allerbedste internationale oplevelse, det må være, da jeg i 'War Horse' skulle køre på en gammel motorcykel og tale med tysk accent foran 300 statister. Det var lidt som at få taget sin mødom. Og da jeg så Steven Spielberg sidde bag monitoren og give thumbs up, så var det virkelig fedt. Jeg havde arbejdet på det øjeblik i 20 år og oplevede, at jeg godt kunne overføre min kompetence fra Danmark og Sverige til internationalt arbejde. En fyr på settet sagde, at det var den bedste optagedag indtil videre. Men jeg ved selvfølgelig ikke, om det var på grund af mig, eller bare fordi solen skinnede fra en skyfri himmel lige netop den dag."

David Dencik er en af de danske skuespillere, som for alvor har fået hul igennem til udlandet. Han har arbejdet med de store, internationale navne og har flere titler bag sig end de fleste. Alligevel ser han ikke helt sig selv som en mand med en international karriere.

"Det føles stadig meget tilfældigt og tit lidt, som om jeg kommer med på et afbud."

Du har spillet sammen med Gary Oldman og er blevet instrueret af Steven Spielberg. Det lyder da meget af Hollywood?

"Hvad er Hollywood? Jeg ved ikke engang, om Hollywood eksisterer. Der er jo ikke nogen, der siger 'Hej, alle sammen! Vi er Hollywood.' Det er jo bare en løst sammensat gruppe mennesker, der alle har en eller anden form for panikangst og bare hjerner rundt og laver karriere og namedropper. Men det er selvfølgelig også derfor, det virker at sige, 'Hey, jeg var med i The Girl with the Dragon Tattoo'. 'Oh, really! What role did you play?' siger de så. Og så fortæller jeg, at jeg også var med i den svenske udgave, og at jeg er den eneste skuespiller i verden, der har spillet med i begge film. Det virker."

Hvordan landede du din første internationale rolle?

"Instruktøren Thomas Alfredson havde set mit arbejde i Sverige og spurgte, om jeg ville spille en rolle i 'Tinker, Tailor, Soldier, Spy'. Alfredsons castar arbejdede også på Steven Spielbergs 'War Horse', og de stod og manglede en tysk officer."

Hvordan fik du rollen i 'The Girl with the Dragon Tattoo'?

"Jeg havde ansigtssammenfald med den britiske skuespiller, Donald Sumpter. Og de manglede en, der skulle spille hans rolle som ung. Hvis jeg havde set anderledes ud, havde jeg ikke fået den rolle."

Hvad er den største udfordring ved at arbejde i udlandet?

”Sproget. De bedste roller får man på sit modersmål. Replikker på engelsk kan være svære at få til at virke naturlige, og der er en masse fagudtryk, som man skal lære.”

Hvordan får du roller nu?

"Jeg spørger aldrig, hvorfor de giver mig en rolle. Det burde man egentlig gøre. Dengang jeg søgte ind på elevskolerne i Danmark – uden held, fik jeg en masse feedback. 'Du har en knude på stemmebåndet, eller din højre skulder virker meget spændt.' Da jeg kom ind i Sverige, fik jeg ingen forklaring. Og det er måske også lidt selvoptaget at kræve det, for hvad skal folk sige? Fordi du er fed og bedre end alle de andre?"

Hvordan påvirker det dit privatliv at rejse meget?

"Det er lidt, som om jeg tager ud på en boreplatform et par gange om året. Jeg kan få tilbudt en rolle fra den ene dag til den anden, så det kræver fleksibilitet og kan være opslidende for både mig selv og mine omgivelser. Nogle gange takker jeg bare nej, men hvis de siger 'Hey David, du skal af sted i nat og spille sammen med Jack Nicholson!', så er der forståelse."

Hvad er dit bedste råd, hvis man vil prøve lykken i udlandet?

"Lad være med at være kræsen og sats på at forbedre dig selv hele tiden. Nogle gange er der en afgrund mellem en god karriere og godt skuespil. Godt skuespil bør man imponeres af, ikke selve karrieren."

Hvorfor har du valgt kun at spille film og tv de sidste otte år?

"Jeg kunne ikke opretholde mit niveau hver aften på teatret. Alle de mange gentagelser gjorde, at jeg i løbet af fire-fem dage som regel havde én dårlig aften. Det er nemmere foran kameraet. Der er også så mange ting, man skal parere hver dag, hvis man skal spille om aftenen. Man kan for eksempel ikke drikke et glas vin til frokost."

Men du har valgt at sige ja til at spille hovedrollen i Idioten på Dramaten til efteråret?

"Det passer godt familiemæssigt, for jeg er lige blevet far. Desuden ville jeg føle mig fej, hvis jeg sagde nej. Jeg synes, jeg har en forpligtelse til at være tro mod faget og det, der gjorde, at jeg valgte at blive skuespiller. Nemlig at sige ja til svære opgaver og blive rystet hele tiden."

Personlig pistolholder assistent

Mia Jexen, som debuterede som barn i Jul på Kronborg' og senere blev landskendt som Freja i '2900 Happiness', har haft et forspring på sproget. Alligevel tog det flere års målrettet, hårdt arbejde at få roller på engelsk. I dag har hun en gennemgående rolle som politiassistenten Ingrid i den engelske tv-serie 'Fortitude'.

Hvordan fik du hul igennem til udlandet?

"Min agent så mulighederne, da jeg på grund af min uddannelse i England taler sproget flydende. Men jeg arbejdede blandt andet i to år med selftapes, før det pludselig lykkedes."

Kan man få en rolle alene på et selftape?

"Jeg fik rollen i 'Fortitude' alene på mit selftape. Og jeg var endda lige ved ikke at lave det, for jeg havde influenza og høj feber. Jeg ringede til min mor og peb og sagde, at jeg ikke kunne overskue det, og hun sagde bare, at så skulle jeg da lade være. Men min mavefornemmelse sagde mig heldigvis, at jeg skulle lave det alligevel."

Hvordan fungerer selftapes?

"Man får tilsendt en eller flere scener og manuskriptet via mail. Så skal man selv optage det og sende det afsted til sin agent. Der er som regel stress på. Man får måske 11 sider og skal have det færdigt på få dage. Men alene det at få et selftape er en stor ting. Det betyder, at der sidder nogle castere og har valgt dig ud, og selv om man ikke får svar, så ser de dig. Det fandt jeg ud af, da jeg tog til London, og folk allerede vidste, hvem jeg var."

Hvordan arbejder du med dine selftapes?

"Jeg læser scenerne igennem med det samme, jeg får dem. Det stresser mig mindre. Og helst også hele manuskriptet, hvilket er noget af en udfordring, for jeg er lidt ordblind. I starten så jeg det som ret uretfærdigt, at jeg skulle arbejde så hårdt. Men jeg lærte mig selv at se castingen som en skøn ting i sig selv. Selftapes giver god træning."

Hvordan er det at få en rolle i 'Fortitude'?

"Allerede ved læseprøven sad der 300 mennesker på et kæmpe hotel i London. Blandt andet Stanley Tucci og Michael Gambon. Og vi skuespillere skulle performe. Jeg var meget nervøs. Senere fortalte mange af de andre spillere mig, at de havde haft det på samme måde. Og jeg lærte, at nervøsiteten ikke er noget, man skal være bange for."

Hvad er forskellen på at lave en dansk tv-serie og en stor international serie?

"'Fortitude' er kæmpestor i England. Jeg har min egen trailer og både en stand-in, der går lys for mig, og en assistent, der er

ansat til at holde min pistol, når jeg ikke bruger den. Men selve arbejdet er det samme. Så langt fra at lave '2900 Happiness' er det altså ikke."

Vil du helst arbejde i udlandet?

"Det er en befrielse at spille på dansk, men det har været nemmere for mig at få castings og roller i udlandet. Herhjemme kan det være svært, hvis man ikke har gået på en af de statsanerkendte skoler. Der bliver skelnet mellem de folk, der har fået betalt deres uddannelse og dem, der selv har betalt. Og der er en tendens til, at få får det hele. Der er få åbne castings, og man får ikke så mange chancer."

Hvordan påvirker fokus på international karriere dit privatliv?

Det handler om at finde en partner, der forstår en. Min kæreste har for eksempel tit hjulpet mig med et selftape på en ferie."

Hvilke råd kan du give til andre, som vil prøve lykken i udlandet?

"Bliv ved. Hold humøret oppe. Se det hele som en proces og tag et skridt ad gangen. Jeg har arbejdet meget på at vende et afslag til en udfordring og gøre det bedre næste gang. Et nej er aldrig personligt. Jeg synes, alle skulle prøve at gå ind ad den dør. For den er åben."

Mia Jexen i 'Fortitude'. Foto: 2015 Sky/Tiger Aspect Productions.

Birgitte Hjort Sørensen i 'Game of Thrones'. Foto: HBO.

Oh, my God! It is really you!

Hypen omkring Borgen har givet Birgitte Hjort Sørensen mulighed for at få en fod indenfor i Hollywood. Men at lande roller kræver networking, hårdt arbejde og evnen til at holde hovedet koldt

Hvorfor tror du, at danske skuespillere har nemmere ved at komme til at arbejde i udlandet nu end før i tiden?

"Dogme-bølgen satte for alvor fokus på troværdighed, og herhjemme tager skuespillerne medansvar for historien. Det kan man tage med sig i sit arbejde i udlandet."

Hvordan begyndte din internationale karriere?

"Jeg blev inviteret til London, da Borgen kørte derovre. Min agent havde kontakterne, og jeg mødte nogle engelske agenter. Danske tv-serier har skabt en sneboldseffekt. Det er ret vildt. Folk sagde for eksempel pludselig, at de ville give deres højre arm for at arbejde sammen med mig."

Hvordan er det at forsøge at gøre karriere i Hollywood?

"Man skal virkelig ville det. Man skal selv være aktiv og synes, det er sjovt. Og man have råd til det, for man betaler jo selv for rejse og hotel. Og så er det hele mere syret. Jeg lærte hurtigt mange nye ord. Det første var vehicle – noget, du har med dig, der kan skaffe dig videre. I begyndelsen syntes mange ikke, at 'Borgen' var stor nok, men sidenhen er serien faktisk blevet hot shit derovre."

Hvordan har du kunnet mærke 'Borgens' popularitet i L.A.?

"Jeg sad på Coffee House, hvor en lidt lummer fyr blev ved med at kigge på mig. Da jeg stod i kø til toilettet, kom han over til mig. 'Oh, my God! It is really you!' Og så sagde han de magiske ord, 'I feel like, I'm meeting The Beatles!' Det var meget sødt, men måske lige at strække den. Arbejdsmæssigt betød 'Borgen', at jeg fik tilbudt flere castings."

Hvordan fik du rollen overfor Antonio Banderas i 'Automata'?

"Jo, et andet ord, jeg lærte, var namier – når nogen er et større navn end andre. Jeg står tit ikke forrest i køen. Men hvis en stjerne vælger en rolle fra, kan det være min telefon ringer. Sådan var det med 'Automata'. Jeg fik rollen fire dage inden, jeg skulle rejse til Bulgarien og optage."

Hvordan er det at arbejde sammen med Antonio Banderas?

"Det var på mange måder som at arbejde med en dansk skuespiller. Antonio Banderas har også en teaterbaggrund. Men det var da skønt, da han sagde, at han fra starten havde villet have mig til rollen, fordi jeg havde lavet den bedste casting."

Birgitte Hjort Sørensen sammen med Antonio Banderas i 'Automata'. Foto: Yana Blajeva.

Hvad er mest udfordrende ved at arbejde i udlandet?

"Jeg har mest arbejdet på store sets med mange statister. Det kan virke overvældende, så man skal kunne holde hovedet koldt og ikke være bange af sig."

Du skal lave en tv-serie, hvor piloten blev instrueret af Martin Scorsese. Hvordan var det?

"Der følte jeg mig vitterlig som en lille fisk i en meget stor dam. Da jeg ankom, troede folk, jeg var statist. 'Øh, nej, jeg skal spille Ingrid'. Martin Scorsese er jo en af de største, og folk omkring ham behandler ham som Gud. Men han er helt nede på jorden. Han kom med et par enkelte noter. Tag rummet ind. Giv dig mere tid. Den slags. Skarpt, men også meget lig det at arbejde med andre."

Hvordan hænger en international karriere og privatliv sammen for dig?

"I udlandet er jeg hele tiden på og kun omgivet af folk, der kan tjene penge på mig. Det kan godt være ensomt. Jeg kan ikke tælle, hvor mange gange, jeg har siddet alene om aftenen på en hotelrestaurant og spist Cæsarsalat. Og jeg er gået glip af mange fødselsdage. Til gengæld er der en stor villighed til at spotte talent i USA. Og en følelse af, at hvis man lægger klatten til en casting, har man en reel mulighed for at lande rollen. Angsten for at blive glemt er altid til stede, og jeg prøver at lægge godt i ovnen nu, hvor jeg endnu ikke har stiftet familie, så der er arbejde til mig, også hvis jeg i fremtiden tager et år på barsel. I vores branche kan det at få børn være udfordrende karrieremæssigt. Især for kvinder. Men jeg er bevidst om, at det at blive mor har en udløbsdato."

Et liv i skuespillets tjeneste

Anden artikel i en serie karriereinterviews, hvor en stribe ældre medlemmer af Dansk Skuespillerforbund taler ud. Med fokus på et langt liv i skuespillets tjeneste. Om faget og om alt det vigtige rundt omkring det. Tidligere i serien er bragt et interview med Bent Conradi.

Jeg er en cirkushest

Først på året fyldte Lane Lind 70 år, og de landsdækkende aviser kvitterede med fine fødselsdagsportrætter. Sceneliv tog til Vejby for at gå bag om kronologien og høre hele historien om karrieren som 'Panduro-pige', om at være rektor på Skuespillerskolen i Odense og om de ti meget hårde år, der fulgte. I dag tegner der sig et regulært comeback på teaterscenerne. Til februar skal Lane Lind prøve kræfter med 'Gertrude Stein' og fejrer dermed sit 50 års skuespillerjubilæum.

Foto: Henning Hjorth.

Af Jacob Wendt Jensen

Da Lane Lind læste fødselsdagsportrætterne i aviserne i marts måned, kunne hun med velbehag læne sig tilbage og sige "Ahhh". Men hun vidste også godt, at man i avisernes linjer ikke kunne se nuancerne. Hvordan det havde været at være rektor på en skuespillerskole så langt fra hovedstaden som Odense, og sandheden om de ti år hvor hun ikke havde ret meget at lave.

I et helårsommerhus i Vejby, hvor hun netop har gået en lang tur med sine to hunde, skænker hun the og fortæller muntert om karrieren. Af og til sørgmuntert. Hun har en sjælden fridag fra sin medvirken i rollen som den halvsenile mormor i 'Billy Elliot'.

"Som ung havde jeg en meget klar idé om, at jeg absolut ikke ville være skuespiller. Af den enkle grund at jeg kendte til, hvordan det var," siger hun.

Lane Linds far Martin V. Johansen var professor, men hendes mor, Lise Thomsen, var skuespilleruddannet på Det Kongelige Teater.

"Min mor havde en blomstrende karriere sidst i 1930'erne og begyndelsen af 1940'erne, ind til hun blev cirka 30 år. Hun var yndig og sexet. Marilyn Monroe var USA's svar på min mor, plejer jeg at sige. Da hun fik mig, tog karrieren af. Min mor var stadig dygtig og blev ved på scenen, til jeg var 10 år. Men så flyttede hun på landet med en yngre mand. Hun var helst blevet ved længere, så lykkelig var hun ikke sidenhen," husker Lane Lind.

Fra nej til ja

Lane Lind blev afskrækket af sin mors afbrudte karriere.

"Men også af den måde, man talte om hinanden på i branchen. Den kunne jeg ikke lide. Tonen var rå og nedladende over for kollegerne, og det foregik bag om ryggen på dem. Da jeg flyttede hjemmefra og kom til Odense Teater, opdagede jeg jo, at jeg godt kunne lide de skuespillere, som min mor ikke kunne lide. Jeg så helt anderledes på tingene, end hun gjorde. Hun var et fantastisk kvindemenneske. Sjov og kontant. Hun var glad, når det gik godt for mig, men der var ikke mange ord til mig hos hende. Måske sagde hun, at jeg var 'glimrende til at spille ked af det' eller noget i den stil. Men jeg skulle lede efter rosen."

Hun havde endnu en grund til, at hun ikke ville være skuespiller.

"Som skuespiller skal man gå fra sine børn hele tiden, og det virkede forkert på mig. Men man har en mening, til man får en ny. Jeg endte med selv at gøre det, og i dag er min søn også skuespiller," smiler hun.

Lane Lind har sin søn, Mads M. Nielsen, sammen med skuespiller Ole Møllegård.

Selv om hun oprindeligt ikke ville være skuespiller, men pædagog, kom hun alligevel til at spille på Studenterscenen, og derfra var der ingen vej tilbage.

"Jeg blev optaget på Studenterscenen af Klaus Hoffmeyer, som derefter lavede en Strindberg-forestilling på Boldhus Teatret, hvor de skulle bruge en, der kunne spille en 15-årig pige. Jeg var 20 år, jeg aflagde prøve og kom med i forestillingen sammen med Avi Sagild, Hardy Rafn, Svend Johansen og Kirsten Werner. De sagde: 'Du skal da være skuespiller'. 'Nej', sagde jeg. Men så begyndte jeg alligevel at læse hos Svend Johansen, som jeg kendte i forvejen."

Skuespil er som narko

I 1966 kom Lane Lind ind på Skuespillerskolen ved Odense Teater i første forsøg.

"Jeg har aldrig syntes, det var særligt svært at spille skuespil, selv om jeg har haft mine problemer med at rette mig ind i forhold til andre skuespillere og instruktører. Men som jeg har sagt til alle mine elever gennem tiden: 'Det gælder om hele tiden at huske på, at man startede, fordi man syntes det var sjovt'. Ingen begynder på noget, fordi de synes det er forfærdeligt. Ingen gør noget for at få det dårligere. Selv hvis man skærer i sig selv, er det for at få det bedre. Vi skal huske, at det skal være sjovt," siger hun og fortsætter:

"Men det er ikke altid lige let at leve som skuespiller. Har man først én gang stået på scenen, og det er gået godt, er det næsten umuligt at holde op. Det bliver ligesom stoffer. Kicket kan ligge i klapsalverne, men det kan også være som for mig i 'Billy Elliott' når en af drengene undervejs i stykket giver mig et knus helt spontant. Så kan jeg ikke nå højere, for så er vi dér."

Hvad sker der, hvis man ikke får sine stoffer?

"Hvis jeg kan mærke, at der ikke er begejstring for det jeg gør, så får jeg det meget hurtigt til, at de alle sammen hader mig. Som skuespiller er det svært at skille arbejdet og en selv ad. Det er jo min stemme, min hud og min krop, så der er kun mig. Forfatterens ord skal igennem mig. Jeg kan lade som om, jeg er en anden til et vist punkt, men det er mine følelser, jeg bruger – jeg kan jo ikke bruge en andens. Opturene og nedturene er mere ekstreme som skuespiller end i andet arbejde, og det kan være et voldsomt liv, hvis man er på hele tiden. Hvis man overhovedet

FEM NEDSLAG OM LANE LIND

Født 24.3.1945 på Frederiksberg.

- Uddannet skuespiller på Odense Teater i 1969.
- Lane Lind blev landskendt efter sin rolle i Panduros tv-spil 'Anne og Paul' i 1974.
- Var medstifter af Café-Liva kabareten i Frederiksholms Kanal i København i 1983 og kvinden bag caféens navn.
- Hun var rektor for Skuespillerskolen ved Odense Teater fra 1990 til 2005.
- I 2004 modtog Lane Lind en Reumert for Bedste kvindelige birolle for sin rolle i forestillingen 'Stor ståhej for ingenting', der gik på Grønnegårdsteatret.

Foto: Henning Hjorth

kan finde på andet at lave, så skal man det, for arbejdet som skuespiller er usikkert. Du kan få det meget dårligt. Men du kan også få det fantastisk godt."

En rektor tæt på eleverne

Grethe Holmer var rektor i Odense da Lane Lind gik på skuespillerskolen fra 1966 til 1969, dengang hvor formiddagsundervisning og eftermiddagsundervisning var afbrudt af øveperioder og efterfulgt af aftenens optræden, fordi man som elev var statist allerede fra første dag.

Tale- og sangpædagog Jens Christian Schmidt blev den lærer, som Lane Lind tog mest ved lære af, men hvordan kom hun på idéen om selv at lære fra sig?

"Det voksede ligeså stille ud af nogle arbejdsforløb, hvor jeg foreslog de andre skuespillere at gøre noget på en bestemt måde. Nogen syntes, jeg var god til det. Hvis man kan lide at undervise, kommer det naturligt. Jeg har haft privatelever siden midten af 1970'erne," siger Lane Lind.

Hun begyndte at undervise på skolen i Odense i 1978. Det var efter et gæstespil i 1977, hvor nogle af eleverne så hende på scenen og foreslog hende som lærer. Fra 1979 og frem til 1986 var hun lærer på Statens Teaterskole og blev så rektor i Odense i 1990, hvor hun var til 2005. Her havde hun ry for at være en rektor, der var tæt på eleverne.

"Som skuespiller forestiller man sig en andens følelser og prøver at få de følelser, man selv har, til at ligne dem. Derfor har jeg altid været meget optaget af, hvad for en person skuespilleren selv er. Hvorfor vil du gerne være skuespiller, hvorfor vil du gerne være en anden? Hvad er det, der gør, at du gerne vil ind i det felt? Hvem er du i det hele taget? Med de spørgsmål fik jeg enten en livshistorie at høre eller et 'det ved jeg ikke'-svar, og det kunne være hårdt arbejde at komme igennem sådan en mur. Jeg rådgav og vejledte dem, der knyttede sig tæt til mig under uddannelsen. De elever, der blev bevidste om, hvem de var, og hvor de ville hen, kunne bedre vælge deres roller og komme den rigtige vej med deres skuespil – og i øvrigt i det hele taget leve deres liv bedst muligt."

Nedtur og pause

I 1972 spillede Lane Lind datteren i Leon Feders opsætning af Pirandellos 'Seks personer søger en forfatter' på tv. Det gav hende idéen om, at det for alvor kunne blive til noget med skuespillerkarrieren. 'NU kører det', tænkte hun. Det gjorde det også i en del år. På det tidspunkt var Leif Panduros tv-spil noget, der lagde gader og stræder øde. Over for Frits Helmuth spillede hun hovedrollen i 'Anne og Paul' i 1975. I aviserne dagen efter stod der 'Danmarks ny Panduro-pige'. Men nogle år senere ebbede det ud med de gode roller, og efter perioden som rektor i Odense holdt de helt op.

"Det var en sørgelig og væmmelig nedtur. Når du ikke mere huserer i fjernsynet, holder folk også op med at sige dav til dig på gaden. Det er ikke fordi, det i sig selv er særlig vidunderligt at blive talt til på gaden, men når man ikke bliver det mere, tænker man alligevel 'shit hvad sker der her!' Det siger jo et eller andet om din status, at du bliver genkendt, siger Lane Lind, og fortsætter:

"Fra da jeg holdt op som rektor og næsten til i dag. I de ti år fra 2005 – hold kæft, hvor har det været hårdt, mand! Nu sidder jeg her og er igennem det, fordi nogen stadig vil ansætte mig, selv om jeg er 70 år. Hold da op, jeg klarede det, kan jeg sige i dag. Men undervejs har jeg mange gange tænkt, at det gjorde jeg ikke.

Jeg kan sgu sidde her og få tårer i øjnene ved tanken. Jeg tog

al friværdien ud af mit hus, og sidder dermed ret hårdt i det i dag. Jeg uddannede mig til psykoterapeut i fire og et halvt år. I dag har jeg klienter, og det har været spændende at arbejde med mig selv, men jeg havde aldrig forestillet mig, at det skulle komme der til."

Vi kommer til at grine igen, da Lane fortæller historien om, hvordan hun på et tidspunkt var i aktivering hos Anne Lindberg Management, hvor hun fortrinsvis hentede leverpostej og samlede møbler fra Ikea. En dag hun var på vej ned for at tømme skraldespandene, stødte hun ind i Nikolaj Lie Kaas.

"Hvad fanden laver du her," råbte han dybt forundret.

At tage og give på scenen

Da rollerne forsvandt, skrev Lane Lind et brev til de mennesker i branchen, hun vidste kunne lide hende.

"Men jeg fik ikke nogen svar. Så bliver man ked af det, ikke? Man skriver i hvert tilfælde ikke lige et brev igen til de samme et halvt år efter," konstaterer hun.

Da hun havde allermindst at lave, lige efter tiden som rektor, anskaffede hun sig en hund, og den er ti år i dag. Der var rigeligt med tid til at gå lange ture. Siden fik hun endnu en hund, der var masser af tid til at passe den også. Men undervejs begyndte hun at anskue skuespillet på en ny måde.

"Da jeg var ung, gik jeg ind på scenen for at få noget. Det kunne være publikums opmærksomhed eller anerkendelse af præstationen. Det er forkert. Nu går jeg ind for at gi', og det sætter mig fri. Når man begynder at opdage, at man ikke er uddødelig, får tingene et andet perspektiv. Man trækker vejret på en anden måde og bevæger sig på en anden måde. På et tidspunkt var jeg så fortvivlet over ikke at få, men så slog det mig, at jeg skulle vende bøtten. Al den smerte, tabet og forladtheden som har været i mit liv – det er nu blevet til min skatkiste, og det er det, jeg har at give på scenen."

Come-back og 50 års jubilæum

I dag har Lane Lind en nabo til at gå tur med hundene på de lange dage, hvor hun spiller teater. Der er nemlig kommet godt gang i karrieren igen med rollen som mormor i Det Ny Teaters

Fra 'Kong John' på Odense Teater i 1969.
Det er Lane Lind i forgrunden.
Tegning: Hans Bendix.

'Billy Elliot', som hun håber, kan føre til mere på samme teater. Hendes gode ven Jan Hertz har troet på hende i alle årene, og han har også gennem de seneste år givet hende gode roller i 'Blodets bånd' – sammen med Karin Rørbæk og skrevet af Eske Holm – og monologen 'Et år med magisk tænkning' af Joan Didion. Til februar skal Lane Lind spille hovedrollen i 'Gertrude Stein', hvor hun er helt alene på scenen i to timer. Forestillingen bliver samtidig Lane Linds 50 års jubilæum som skuespiller.

"Det bliver meget voldsomt, og det er en stor mundfuld. Måske er det overmodigt. Der er allerede solgt nogle turnéforestillinger på Louise Schouw Teater, så der er ingen vej udenom. Jeg tør ikke rigtigt, men jeg gør det fandeme alligevel."

Hun er allerede begyndt at læse lidt på rollen, for der skal stadig mere arbejde til for at nå at lære teksten udenad. Hvis man spørger Lane Lind, hvilken del af skuespillerarbejdet, hun bedst kan lide, er svaret klart:

"Aftnerne på scenen! Jeg er en cirkushest. Jeg skal ind i manegen. Du skal forestille dig en hest, der står og skraber i savsmuldet, og når tæppet går, så er det afsted i galop. Når jeg sidder i garderoben og dækker de røde pletter på mit ansigt med sminke, har jeg det ikke sådan, men når jeg står der, lige før jeg skal ind, så er der absolut intet i vejen. Jeg elsker det!"

Lane Lind sammen med sønnen Mads M. Nielsen og manden Ole Møllegaard i 'Hagbart og Signe' (2005).

Kom nu godt hjem

Respekt, omsorg og faglig debat om sikkerhed gik op i en højere helhed, da Bodil Jørgensen fortalte om sin voldsomme arbejdsulykke og om sit nye mantra "Kom nu godt hjem".

Af Charlotte Kiberg

Fotos: Henning Hjorth

"Ja, det ligner altså noget halvdårligt byggeri, at de allerede sådan er knækket, tænk engang."

Bodil Jørgensen hviler roligt hænderne i skødet, mens hun fortæller om de knækkede skruer i bækkenet.

175 kolleger har hørt hende fortælle om en arbejdsulykke, der ikke burde kunne ske, men som nær kostede hende livet. Muse-stille. De har hørt hende fortælle om traktoren, der tippede under optagelserne til 'Far til fires vilde ferie.' Om hvordan hun røg ind under den og fik mast bl.a. bækken, ribben og kraveben. Om ikke at kunne trække vejret. Om hvordan en akutlæge reddede hendes liv. Og om at komme sig og begynde at arbejde igen.

De har lyttet nærmest andægtigt, flere med tårer i øjnene.

"Det havde sgu været ærgerligt at miste livet på en 'Far til fire' film," smiler hun så, og hele salen bryder sammen i grin. Det havde det sgu.

Det er vanvittigt

Bodil Jørgensen var på Generalforsamlingen for at være med til at sætte fokus på arbejdsmiljø og sikkerhed i en organisation, hvor hver tredje er kommet til skade på jobbet indenfor de sidste fem år.

"Bare det at stå på en scene er i virkeligheden vanvittigt. Jeg har gjort så mange ting, der kunne være gået galt. Men det med den traktor... jeg burde måske have set det. Vi skulle selvfølgelig have haft to stuntmen i den traktor - ikke Kurt og mig. Det var vanvittigt. Ligesom ulykken på Det Kongelige, hvor væggen væltede ned over Søren Sætter-Lassen, den kunne man måske også have forudset. Men man tror jo altid, nogen har regnet på det.

Det har de bare ikke, vel? Jeg er blevet mere opmærksom på sikkerheden, for jeg vil gerne hjem om aftenen. Det er mit nye mantra "Kom nu godt hjem!".

Obligatorisk risikovurdering

Der bliver rift om mikrofonerne. Mange har spørgsmål, oplevelser, de gerne vil dele, forslag og opfordringer til hinanden og til DSF. Lige så mange benytter anledningen til at kvittere for Bodil Jørgensens historie med omsorg og respekt: Vi elsker dig, Bodil. Du er en sej kvinde, Bodil.

Mange forslag går på at lave aftaler med teatre og producenter om, at sikkerhedskyndige risikovurderer manuskripter og

aftaler på forhånd. Andre understreger, hvor vigtigt det er, at skuespillere, instruktører og scenografer samarbejder om sikkerheden. Et par elever tager ordet og foreslår, at de unge allerede på skolerne bliver opdraget i, at de skal passe på derude. "Man har altså også lov til at være opmærksom på faren i kreativiteten," slår en fast. Alle er enige om, at sikkerhed aldrig må være den enkeltes problem, at man skal støtte sine kolleger. "Det er bare ikke så sexet at være den, der siger nej."

Dansk Skuespillerforbund taler i øjeblikket med Producentforeningen og med Danske Teatres Fællesorganisation om, hvordan vi forbedrer sikkerheden på vores arbejdspladser. Her og nu er der blandt andet sat en undersøgelse i gang, som skal afklare, hvor de største sikkerhedsproblemer opstår, og hvordan vi bedst forebygger ulykker.

Og Katja Holm runder af med en opfordring.

"Vi skal have vendt kulturen i fællesskab. Fortæl os, hvad vi som forbund kan hjælpe jer med."

Bestyrelsen

Katja Holm (formand)
 Nastja Arcel
 Daniel Bevensee
 Kristine M. Brendstrup
 Adam Brix
 Christian Damsgaard
 Frank Gundersen
 Thomas Præstegaard
 Rebekka Lund
 Ulla Ricklander
 Magnus Bruun
 Anne Voigt Christiansen
 Søren Bang Jensen
 Johanne Nørregård-Nielsen
 Benjamin Boe Rasmussen
 Andreas Jebro (suppleant)
 Peder Holm Johansen (suppleant)

"Ingen vil være besværlig. Men det er ikke at være besværlig, når man beder om løn og ordentlige vilkår. Det er til gengæld svært, når man står alene i det. Derfor er vores fælles stærkeste kort mod og åbenhed," sagde den genvalgte formand i sin tale om solidaritet.

Elskelig og underspillet

Trubaduren og humoristen Niels Hausgaard modtog under stående klapsalver Skuespillerforbundets Kulturpris 2015 for at være tro mod sig selv og for at genkende os andre.

Det var en rørt Niels Hausgaard, der blev klappet hele vejen gennem salen og op til formand Katja Holm for at modtage Dansk Skuespillerforbunds Kulturpris 2015.

"Niels Hausgaard er en elskelig kunstner. Med sin jyske, underspillede og lune humor har han i et utal af år formået at få os til at grine af hinanden og ikke mindst af os selv. Han har med små virkemidler gjort os forstemte over tilværelsens og menneskenes tåbeligheder og uretfærdigheder, for derefter med et twist at sende os ud i verden i fortrøstning om, at det nok går alt sammen. Komedien og tragedien går hånd i hånd," sagde Katja Holm om begrundelsen for at give Kulturprisen og 30.000 kroner til den folkekære trubadur.

"I en tid med stigende urbanisering og forfladigelse af sproget, holder han trofast fast i Vendsyssel og vendelbomålet og gør os opmærksom på, at Danmark er mere og andet end København. Der er ingen tvivl om, at han er et politisk men-

Lille stigning i kontingentet

Generalforsamlingen godkendte bestyrelsens anbefaling om at regulere kontingentet med 2%. Det betyder, at kontingentet fremover bliver (pr. kvartal):

A-medlemmer: 1.603 kroner

B-medlemmer: 1.203 kroner

P- og E-medlemmer: 401 kroner.

neske, men sangene og teksterne drejer sig også ofte om det alment menneskelige, de små fortrædeligheder, menneskelivet indeholder. Han gør det smukt og kærligt, og vi oplever os genkendt. Ikke fordømt.

Og selvom vi tror, vi ved, hvad der kommer, så ved vi det aldrig helt. Og det gør Niels Hausgaard nok heller ikke altid selv. Han er sand og tro mod sig selv. Og det er en stor kunst," sagde Katja Holm.

Niels Hausgaard modtog prisen med en tør-munter fornærmelse af skuespiller og instruktør Erik Clausen.

"Jeg bliver altså helt rørt over det her, og så i en helt anden klub, end den, jeg selv er med i. Jeg må indrømme, at det er sket, jeg er kommet til at tage en lille rolle alligevel. Men jeg er en elendig skuespiller. Faktisk kender jeg kun en, der er dårligere, og det er min gode ven Erik Clausen," smilede han og kvitterede for prisen med sangen 'Hvis jeg bliver gammel'.

DEBAT

Åbent brev til Aarhus Teaters bestyrelse

Hvor blev **kunsten** af?

Blot nogle betragtninger omkring Aarhus Teater, som har været grundstenen i mit virke som skuespiller fra 1977, hvor jeg som statist mødte teatret første gang. Jeg kom fra en merkantil uddannelse og opdagede på teatret en frihed til at være menneske. Her var højt til loftet og plads til 'anderledes' eksistenser. En oplevelse, som blev startskuddet til min løbebane inden for teatrets verden.

Det har, som årene er gået, undret mig, at et sted, som det offentlige betaler for at være helt "fremme på beatet", når det angår kommunikation, altid har været notorisk bagud.

Aarhus Teater er betalt af borgerne i Aarhus og understøttet af "hr. og fru Hansens" skattekroner. Man skulle synes, at det giver os en forpligtigelse til altid at holde os skarpe og kræve, at vi altid yder vores bedste.

Imidlertid virker det som om, vi har en tendens til at fokusere på det rationelle/administrative i organisationen og glemme, at hele vores eksistensberettigelse ligger præcis der, hvor tæppet går hver aften. Mit job gør mig til repræsentant for 'hele molevitten', når tæppet går, og det lader sig naturligvis kun gøre, fordi jeg er omgivet af velfungerende afdelinger i resten af huset. Det er dermed os som skuespillere, der bærer ansvaret for at holde det fokus, der synes at være glemt andetsteds.

Man har i sit fokus på alt det rationelle glemt, at drømme, følelser, udvikling, mennesker, blufærdighed, kærlighed, fejlslagne forsøg, gråd, intimitet, længsel og ikke mindst afsavn har brug for respekt og plads. Det kræver pleje og irrationel sans, og her har teatret trange kår. Teatret er stagneret i fokus på organisatoriske omlægninger og økonomisk rentabilitet, og har derfor i de sidste 10 år ikke formået at få det kunstneriske miljø til at fungere overhovedet.

Vi er i dag ca. 110 ansatte i huset, hvoraf kun de 13 er skuespillere.

Lad mig derfor spørge: Hvordan kan man forestille sig at teatrets egentlige formål, nemlig at fortælle "hr. og fru Hansen" historier, kan udvikles og indfries i et hus, hvor der primært fokuseres på kontor, administration, caféforpagtning, producentvirksomhed og et stadigt stigende antal ansættelser, som ikke har noget at gøre med det, vi egentlig er her for?

Vi ser tendensen i hele vores samfund. Administration og kontrolinstanser vokser og varme hænder træder i baggrunden.

Kære bestyrelse. I har forpligtet jer til et "armslængdeprincip" i forhold til kunsten på Aarhus Teater. I jeres overvejelser omkring ansættelsen af en kunstnerisk chef, ikke mindst efter de sidste års fortvivlende forsøg, kunne I stille nogle krav til anvendelsen af "hr. og fru Hansens skattekroner". Hvis vi skal genskabe det kunstneriske miljø og have irrationaliteten tilbage, skal fokus rettes mod kl. 19.30, hvor tæppet går. Ikke mere 'God weekend' udtalt af administrationspersonale på deres vej hjem kl. 15.00 fredag eftermiddag.

Teatret har mistet sit fokus på det, det handler om. Folk uden tæft for teatrets væsen og uden nogen form for empatisk fornemmelse for det irrationelle rum, som er et must,

hvis vi skal lave teater, bliver ansat i ledende stillinger. Mangel på kunstnerisk tæft eller forståelsen for teatrets formål og vejen til indfrielse, har gennemsvivet miljøet fra oven og ned igennem systemet, og det er smerteligt at se, hvordan kunstneriske mennesker vantrives på stedet.

Jeg anbefaler på det varmeste, at I træder i karakter. Jeg har den største respekt for de mennesker, som har bragt teatret tilbage på fode rent økonomisk. Derfor taler jeg om det, jeg ved noget om, er ansat til og har et ansvar for, nemlig at fremme det kunstneriske element og dermed vise denne hæderkronede institution og dens publikum den respekt, de har fortjent.

Med venlig hilsen
Jens Zachø Boye

Runde fødselsdage		
Henrik Fiig	23. juni	50 år
Lene Vestergård	29. juni	60 år
Laura Kamis Wrang	30. juni	50 år
Søren Sætter-Lassen	11. juli	60 år
Paul Hüttel	13. juli	80 år
Marianne Roepstorff	20. juli	80 år
Troels Munk	25. juli	90 år
Carl Christian Rasmussen	25. juli	70 år
Klaus Pagh	29. juli	80 år
Tove-Ulla Kieratz	2. august	80 år
Helle Charlotte Dolleris	5. august	50 år
Allan Klie	8. august	50 år
Vivi Brandt Pedersen	11. august	70 år
Maria Stenz	16. august	75 år
Claus Flygare	20. august	70 år
A.Kirsten Price	20. august	50 år
Andrea Vagn Jensen	22. august	50 år
Mogens Rex	24. august	50 år
Ole Jakobsen	24. august	60 år
Kirsten Buhl Møller	26. august	70 år
Katharina Hoffmann	2. september	50 år
Lene Larsen	3. september	70 år

DSF STUDIO – KURSER OG TRÆNING I EFTERÅRET

MED FOKUS PÅ DIT HÅNDVÆRK

Foto: Thomas Petri

BECKETT MASTERCLASS MED MORTEN GRUNWALD

14.-17. september, tilmelding senest 13. august

Skuespiller, instruktør og tidligere teaterdirektør Morten Grunwald guider dig igennem Becketts detaljerede og præcist skrevne manuskripter.

Foto: Stine Hellmann

INTENSIVT SKRIVEVÆRK- STED MED MADS THYGESEN

**9.-13. november (11. november er skrive dag),
tilmelding senest 21. september**

Workshoppen bygger på intensive skriveøvelser, hvor deltagerne arbejder med situation, karakter og dialog. Workshoppen ledes af Den Danske Scenekunstskoles rektor Mads Thygesen, tidligere rektor for Dramatikeruddannelsen. Han vil give en grundig indføring i dramatikens arbejdsformer og metoder.

VOCAL WORKSHOPS MED DAVID BRUNETTI

5-7. og 8-9. oktober, tilmelding senest 24. august

Den efterspurgte amerikanske vocal coach David Brunetti holder to workshops for henholdsvis begyndere og øvede. På begge workshops arbejdes der step-by-step på at få sangens indhold, det sceniske fokus, frasering, det melodiske forløb og de følelsesmæssige højdepunkter til at spille sammen.

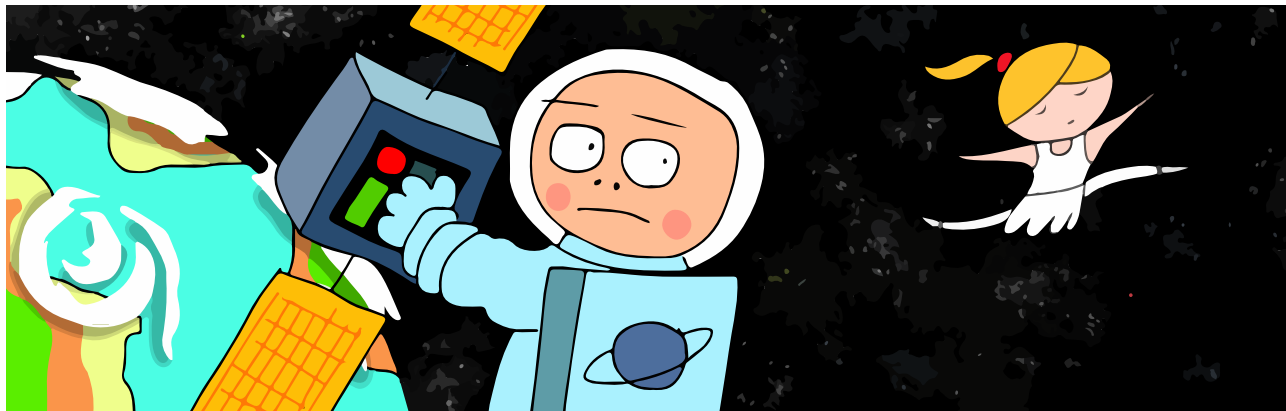
Åben Studio formiddags-
træning vender tilbage efter
sommerferien.

Hold øje med hjemmesiden.
Vi lægger løbende nye kurser på.

LÆS MERE OG TILMELD DIG KURSERNE PÅ
SKUESPILLERFORBUNDET.DK/DSF STUDIO

D'O'INK

Af Mikkel Stubbe Teglbjærg

Så er der valg

Alt bliver i disse uger sat på stand by. Alt det politiske arbejde målrettet Christiansborg, vi har forberedt. Og alle de sager, vi allerede er i kontakt med folketingsmedlemmer og ministre om. Vi bider negle. Skal vi have helt nye politikere i tale efter valget? Bliver det forfra?

Selv om vi kan græmmes over politikernes debattone og tvivlsomme valgløfter, har mange af os stadig et håb om, at de folkevalgte politikere har et reelt ønske om at gøre tingene bedre. Om at de har lyttet til os, forstår rimeligheden i vores ønsker og tager vores ønsker til en bedre politik med sig.

Vi har fortalt politikerne, at vi ønsker os et nyt dagpengesystem, hvor vi ikke drukner i bureaukrati og mistænkeliggørelse af ledige. Det atypiske arbejdsmarked bliver mere og mere almindeligt, vi er mange, der arbejder atypisk, men alligevel støder både vi og andre konstant på et forældet system, der simpelthen ikke er skruet sammen til at fungere som forsikring mod ledighed for moderne mennesker. Samfundet har udviklet sig i løbet af de 100 år, der er gået, siden dagpengesystemet blev nedfældet, og nu er der behov for et forsikringssystem, som kan rumme alle typer ansættelser og for eksempel klart kan definere, hvornår man er selvstændig. Og der er behov for, at lovgivningen ikke består af 20.000 vildtvoksende papirer om, hvad man må og ikke må. Arbejde er arbejde, og det skal man optjene dagpengeret på.

Vi arbejder for at blive taget alvorligt af Skat. Vi taler ikke om at hæve eller sænke skatterne, som de gør i valgkampen. Vi beder bare om at blive sidestillet med andre fagligheder. Vi ønsker os en accept af vores arbejdsvilkår og vores ret til at fratrække ting, der er nødvendige for vores arbejde: Fx sminke, træning og instrumenter. Vi vil have loftet for fradrag ændret, så vi kan bevare vores fleksible arbejdssteder.

Vi presser også på hos politikerne for at komme det helt ødelæggende pirateri til livs. For hvis vi ikke kan beskytte os og gå til modangreb på pirat-sites, river det tæppet væk under kunsten. De seneste par år har vi heldigvis oplevet, hvordan man både fra politisk og fra politiets side har taget problemet mere alvorligt. Men det går langsomt. Så vi har foreslået politikerne at se på, hvordan man har grebet det an i Sverige og England, hvor man begge steder har task forces hos politiet, der er specialister i at håndtere den slags kriminalitet.

Kære politikere – med det forfængelige håb, at disse linjer måske når omkring jeres skrivebord eller jeres kampagnebus. Jeg vil gerne afsluttende opfordre jer til helt overordnet atanskue kunsten på en ny måde. Ikke som flødeskummet, ikke som noget elitært, noget man investerer lidt i, men så i øvrigt lader leve sit eget parallelle liv. Kunsten kaster så meget godt af sig: underholdning, eftertanke, irritation, en pause, et andet blik, penge, læring. Kort sagt: Den kan det hele, den er alle steder, hvor vi går, og hvor vi står.

Der er ingen grund til at betragte kunstnere, som mennesker i en bunke for sig. Vi er professionelle fagfolk, som på linje med alle andre har krav på for eksempel en rimelig arbejdsløshedsforsikring, skattefradrag og beskyttelse mod kriminelle, der stjæler fra os.

Kunsten er vigtig og allemandseje til glæde for alle. Den glæde skal man beskæftige sig med, investere mere i, fremelske og tale om. Også under et valg.

Katja Holm,
formand for Dansk Skuespillerforbund

Foto: Karoline Lieberkind

ANNE MARIE gift CARL-NIELSEN

GÆSTESPIL FRA MUNGO PARK KOLDING

BØRSEN

JYDSKE VESTKYSTEN

FYNS AMTS AVIS

FLENSBORG AVIS

GREGERSDH.DK

KULTURKONGEN.DK

JYLLANDS-POSTEN

BERLINGSKE TIDENDE

TIR 09. JUNI - 20.00
ONS 10. JUNI - 20.00

★★★★★
FYNS AMTS AVIS

★★★★★
ARBEJDEREN

★★★★★
JYDSKE VESTKYSTEN

"EN IMPONERENDE
PRÆSTATION"
FAGBLADET FOLKESKOLEN

FOLKESKOLE REFORMEN

GÆSTESPIL FRA MUNGO PARK KOLDING

TOR 11. JUNI - 20.00
FRE 12. JUNI - 20.00

**PELLE KOPPELS SCENISKE VERSION
AF JANNE TELLERS**

★★★★★
NORDJYSKE

★★★★★
KULTURKONGEN.DK

★★★★★
FORBRUGERMANIA

★★★★★
PLUSDAGE.DK

★★★★★
TEATERAVISEN

★★★★★
CPH CULTURE

★★★★★
UNG T TEATERBLOD

INTET

MAN 15. JUNI - 11.15
TIR 16. JUNI - 11.15
FRE 19. JUNI - 11.15
- 14.00

I SAMARBEJDE MED

**TEA
TER
NOR
DKR
AFT**

TANKEVÆKKENDE TEATERLEG
AF IRANSKE NASSIM SOLEIMANPOUR

RØD KANIN HVID KANIN

INGEN INSTRUKTØR
INGEN FORBEREDELSE
NY SKUESPILLER HVER GANG

TO BE ANNOUNCED

SØN 14. JUNI - 16.00
ONS 17. JUNI - 22.00
TOR 18. JUNI - 22.00